

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 22. února 2023
Č.j. MSP-270/2020-ODKA-SPZ/3
Počet listů: 3
Přílohy: 1

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 Brno

I.G. (...)- stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Okresního soudu v Teplicích sp. zn. 23 Nt 21301/2018

Podle § 266 odst. 1 zák. č. 141/1961 Sb., trestního řádu (dále jen „trestní řád“) podávám ve prospěch I.G. (...)

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 11. 2019, č. j. 6 To 297/2019-87.

Postup před vydáním napadeného rozhodnutí

1. Usnesením Okresního soudu v Teplicích ze dne 11. 4. 2019, č. j. 23 Nt 21301/2018-25, bylo rozhodnuto tak, že v řízení o uznání a výkonu rozhodnutí podle § 278 a násl. zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, se podle § 285 odst. 1 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, **uznává** na území České republiky rozhodnutí *Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, 28ste kamer (stafzaken), Belgie, ze dne 2. 1. 2017, sp. zn. GE-55.F1.8954/14, které nabylo právní moci dne 2. 2. 2017, jímž byl I.G. uznán vinným pro skutek, který by byl na našem území posouzen jako zločin organizování a umožnění nedovoleného překročení státní hranice podle § 340 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku, a kterým byl odsouzenému uložen peněžitý trest ve výši 96 000 euro a trest propadnutí majetku 12 906 euro, neboť se jedná o výnosy z trestné činnosti.*

2. *Uznané rozhodnutí Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, 28ste kamer (stafzaken), Belgie, ze dne 2. 1. 2017, sp. zn. GE-55.F1.8954/14, které nabylo právní moci dne 2. 1. 2017, se na území České republiky vykoná.*
3. *Výše peněžní částky určené ke konfiskaci ke dni vydání uznaného rozhodnutí činí 2 942 640, 12 Kč.*

Napadené rozhodnutí

4. O stížnostech podaných I.G. prostřednictvím své obhájkyne, a dále manželkou I.G., tj. I.G., která tak učinila prostřednictvím stejné advokátky, coby zmocněnkyně, rozhodl Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 27. 11. 2019, č. j. 6 To 297/2019-87, a to tak, že stížnost I.G. zamítl podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu jako nedůvodnou a stížnost I.G zamítl podle § 148 odst. 1 písm. b) trestního řádu jako podanou neoprávněnou osobou.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

5. Podle § 148 odst. 1 trestního řádu nadřízený orgán zamítne stížnost
 - a) není-li přípustná,
 - b) byla-li podána opožděně, osobou neoprávněnou, osobou, která se jí výslovně vzdala nebo která znovu podala stížnost, kterou již před tím výslovně vzala zpět, nebo
 - c) není-li důvodná.
6. Podle § 278 odst. 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních se podle Dílu 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních postupuje při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí soudu jiného členského státu vydaného v trestním řízení, kterým bylo uloženo
 - a) propadnutí nebo zabrání věci, která je výnosem z trestné činnosti nebo náhradní hodnotou za výnos z trestné činnosti, nebo
 - b) propadnutí nebo zabrání věci, která je nástrojem trestné činnosti.
7. Podle § 278 odst. 2 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních se podle Dílu 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních postupuje také při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí soudu jiného členského státu vydaného v trestním řízení, kterým bylo uloženo zabrání části majetku.
8. Podle § 279 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních se rozhodnutí jiného členského státu převezme za účelem jeho uznání a výkonu, pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, má na území České republiky obvyklé bydliště, nebo, jde-li o právnickou osobu, sídlo, anebo majetek. Při ověřování, zda jsou splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí, se vychází ze skutečností uvedených v osvědčení a případně též z dodatkových informací poskytnutých členským státem, který rozhodnutí k uznání a výkonu zaslal, nebo z vlastního provedeného šetření.
9. Podle § 284 odst. 5 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud toto rozhodnutí neobdržel, k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout. Před rozhodnutím o neuznání samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad

osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná rozhodnutí.

- Podle § 285 odst. 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních nejde-li o případ uvedený v § 281 odst. 2 nebo 3 nebo v § 283 odst. 1, anebo není-li dán důvod pro neuznání nebo odložení uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu, samosoudce uzná takové rozhodnutí na území České republiky a současně rozhodne, že se trest nebo ochranné opatření uložené tímto rozhodnutím vykoná; ustanovení § 124 odst. 2 až 4 se přitom užití obdobně.

Posouzení předmětné věci

- Primárně je třeba uvést, že ačkoliv Okresní soud v Teplicích v odůvodnění svého usnesení vydaného pod č. j. 23 Nt 21301/2018-25 provedl analýzu naplnění jednotlivých podmínek pro uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie na území České republiky, hned v několika ohledech správný závěr neučinil, v důsledku čehož se celé jeho rozhodnutí stalo nezákonným.
- Na rozpor rozhodnutí Okresního soudu v Teplicích se zákonem nezareagoval v rámci stížnostního řízení ani Krajský soud v Ústí nad Labem, který svým usnesením č. j. 6 To 297/2019-87 stížnost I.G. jako nedůvodnou zamítl, čímž se usnesení okresního soudu zmíněné v předešlém odstavci, i přes jeho nezákonnost, stalo pravomocným.
- Belgické straně nelze vytýkat, že spolu s osvědčením, zaslaným v českém jazyce, nepředložila též český překlad rozhodnutí Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, 28ste kamer (stafzaken), sp. zn. GE-55.F1.8954/14, o jehož uznání a výkon jde. V důsledku absence překladu ovšem není absolutně zřejmé, jak okresní soud porovnal, zda obsah doručeného osvědčení odpovídá obsahu belgického odsuzujícího rozsudku a nakolik tedy event. existuje fakultativní důvod neuznání rozhodnutí podle § 284 odst. 5 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, a tedy důvod pro další komunikaci s příslušným orgánem Belgického království.
- Již z osvědčení samotného ovšem mohl soud pojmout určité pochybnosti o právním režimu, dopadajícím na požadavek belgické strany.
- V bodu h) 1.1 písm. a) osvědčení je belgickým prokurátorem zmiňováno, že v rámci domovní prohlídky dne 24. 11. 2015 v bydlíšti I.G. došlo k zajištění hotovosti 750 eur a 857 000 Kč, které byly následně uloženy na konkrétní účty u ČNB.
- V bodu i) 1.1 je vyznačeno, že se belgický příkaz ke konfiskaci týká peněžité částky a to 750 eur a 857 000 Kč a pokud byla později nalezena další finanční částka, žádá se o její zabavení s přihlédnutím ke konfiskaci a její předání belgickému státu. Celková částka, na níž byl vydán příkaz ke konfiskaci, je zde vymezena jako peněžní pokuta 96 000 eur a propadnutí majetku v hodnotě 12 906 eur, celkem tedy 108 906 eur.
- Jelikož okresní soud neměl k dispozici český překlad belgického odsuzujícího rozsudku, je otázkou, jak se orientoval v sankcích tímto rozsudkem I.G. uložených. V této souvislosti nelze ponechat bez povšimnutí, že i z opisu rejstříku trestů I.G. je patrné, že Krajský soud v Ústí nad Labem svým rozsudkem ze dne 7. 12. 2017, sp. zn. 51 T 16/2017, který téhož dne nabyl právní moci, onen belgický rozsudek ohledně I.G. na území České republiky již uznal a tehdy bylo

rozhodnuto, že I.G. vykoná na území ČR trest odnětí svobody uložený mu uznaným belgickým rozsudkem. Mimo jiné je ovšem třeba připomenout, že krajský soud tehdy ve svém řízení českým překladem belgického rozsudku disponoval, a tudíž nebylo třeba nákladně pořizovat jeho další překlad, stačilo zapůjčit si spis Krajského soudu v Ústí nad Labem a zorientovat se v základní otázce, totiž že I.G. byly uloženy tresty podléhající režimům hned několika norem Evropské unie, upravujícím otázky vzájemného uznávání a výkonu rozhodnutí v trestních věcech.

18. I.G. byl uložen jednak trest odnětí svobody v trvání 42 měsíců, peněžitý trest ve výši 96 000 eur (k jeho uznání a výkonu může dojít pouze procedurou vycházející z rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. 2. 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut, promítnutého do Části páté, Hlavy VI zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních) k uznání rozsudku a výkonu těchto trestů na území ČR již došlo na základě zmíněného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 12. 2017. Dále byl za zkonfiskovaný prohlášen majetek I.G. ve výši 12 906 eur.
19. Ze všech trestů (sankcí) uložených předmětným rozsudkem belgického soudu I.G. tak režimu rámcového rozhodnutí Rady 2006/783/SVV o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci, ve kterém byl Okresní soud v Teplicích belgickou stranou osloven, podléhá pouze posledně uvedený. Ve vztahu k prvním dvěma trestům již platila překážka věci rozhodnuté.
20. Okresní soud tudíž zcela nesprávně vyhodnotil obsah osvědčení, zaslaného belgickou stranou, evidentně neprovedl jeho porovnání se samotným rozsudkem Soudu první instance pro Východní Flandry, oddělení Gent, 28. komora (trestní věci) sp. zn. GE-55.F1.8954/14 a rozhodl o jeho uznání a výkonu nejen samotného trestu propadnutí části majetku (konfiskaci) ve výši 12 906 eur, nýbrž zcela nepatřičně a v nesprávném právním režimu, v rozporu s ustanovením § 278 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, též o výkonu peněžitého trestu, uloženého I.G. uvedeným belgickým rozsudkem.
21. Podle § 279 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních tak mohl okresní soud (samozřejmě po náležitých konzultacích s belgickou stranou) převzít předmětný rozsudek za účelem jeho uznání a výkonu pouze v části týkající se konfiskace majetku I.G, nikoli v části ukládající peněžitou sankci.
22. Přitom okresní soud navíc zcela nesprávně výrok o výkonu formuloval tak, že se uznané rozhodnutí na území ČR vykoná. Tím se zcela odchýlil od zákonné úpravy uvedené v § 285 odst. 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, podle které má být výrok o výkonu formulován tak, že se trest nebo ochranné opatření uložené uznaným rozhodnutím vykoná. Je přitom nasnadě, že každá z uložených sankcí (trest odnětí svobody, peněžitý trest, propadnutí majetku nebo jeho části) má zcela odlišný způsob výkonu. Pouze na okraj lze poukázat na písařské pochybení v této části výroku usnesení okresního soudu, kde je nesprávně uvedeno datum vydání belgického rozsudku.
23. Na uvedené zásadní pochybení okresního soudu nezareagoval v rámci rozhodování o podaných stížnostech ani Krajský soud v Ústí nad Labem, který své rozhodnutí ze dne 27. 11. 2019, č. j. 6 To 297/2019-87, opřel mj. o zcela nesprávnou úvahu, že je nalézací soud vázán v řízení podle Části páté, Hlavy VII zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních obsahem osvědčení.

24. V daném okamžiku proto ani není významné, nakolik se měl okresní soud zabývat při svém rozhodování existencí překážky pro uznání a výkon rozhodnutí podle § 284 odst. 1, písm. e) zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních („...výkonu takového rozhodnutí brání práva třetích osob...“). Pakliže totiž v rámci domovní prohlídky dne 24. 11. 2015 byla zajištěna hotovost ve výši 750 eur a 875 000 Kč, představuje přepočet částky 12 906 eur, ohledně níž byla vyslovena konfiskace, ke dni 2. 1. 2017 částku 348 720 Kč. Takovou částku by bylo možno realizovat, aniž by byla dotčena suma 500 000 Kč, ohledně které namítá vlastnictví I.G.
25. Vzhledem k výše uvedenému je patrné, že usnesením Okresního soudu v Teplicích ze dne 11. 4. 2019, č. j. 23 Nt 21301/2018-25 byl porušen zákon v neprospěch I.G., a to v ustanoveních § 278, § 279 a § 285 odst. 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních a na něj navazujícím usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 11. 2019, č. j. 6 To 297/2019-87 byl porušen zákon v ustanovení § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu.

Návrh

26. S ohledem na výše uvedené si dovoluji Nejvyššímu soudu navrhnout, aby:
- 1) podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 11. 2019 č. j. 6 To 297/2019-87, byl porušen zákon v ustanovení § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu a v řízení předcházejícím, tedy usnesením Okresního soudu v Teplicích ze dne 11. 4. 2019 č. j. 23 Nt 21301/2018-25 byl porušen zákon v ustanovení § 278, § 279 a § 285 odst. 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních v neprospěch I.G.;
 - 2) podle § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 11. 2019 č. j. 6 To 297/2019-87 v celém rozsahu, jakož i další rozhodnutí na něj obsahově navazující a zejména též usnesení Okresního soudu v Teplicích ze dne 11. 4. 2019 č. j. 23 Nt 21301/2018-25, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu;
 - 3) podle § 270 odst. 1 trestního řádu přikázal Okresnímu soudu v Teplicích, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl, případně postupoval podle § 271 odst. 1 trestního řádu.